

[Grünbaum.]

ude på en fremmed arbejdsplads, og det er trods alt det, de allerfleste ægtepar gør i dette land. En sådan skattemæssig skævhed og ulighed kan ganske enkelt ikke accepteres, og det forslag burde efter vores opfattelse ikke være stillet. Vi skal jo meget snart, går jeg ud fra, diskutere hele spørgsmålet om medhjælpende hustruer, når finansministeren på basis af Poul Dahlgaard-udvalgets betænkning kommer med lovforslag. Jeg siger ikke, at finansministeren så kommer med Poul Dahlgaard-udvalgets forslag, det ved jeg ikke noget om, men det er givet, at finansministeren skal komme med forslag til en mere langsigtet løsning af spørgsmålet vedrørende de medhjælpende hustruer, og dér mener vi at hr. Glistrups ændringsforslag mere passende hører hjemme. Det bør man altså stemme ned.

Idet jeg med hensyn til de øvrige ændringsforslag skal henvise til betænkningen, skal jeg til slut endnu en gang takke for en bred tilslutning i udvalget til ændringsforslaget om de 2.000 kr. for restskatternes vedkommende. Gennemførelsen af dette vil indeholde en meget, meget betydelig forenkling af vores administration og vil også være en fordel for borgerne, og det er trods alt det, det drejer sig om. Der er talt så meget om, at vi skal forenkle vores kildeskatteadministration og vores administration i det hele taget. Det er jeg enig i. Her er et forslag, som kommunerne har fremsat for nu to år siden, og som VKR-regeringens eget ekspertudvalg, Poul Dahlgaard-udvalget, også har fremsendt til regeringen som deres forslag, det fik jeg, da vi trådte til, og det er altså det forslag, som vi nu forhåbentlig får gennemført ved afstemningen her i dag.

Så vil jeg til allersidst udtale håbet om — det er jeg nemlig ikke sikker på — at afstemningen her i dag også vil vise, at der er et flertal for vort ændringsforslag om en lempelse af pensionisternes ekstraindkomster.

Glistrup (FP):

Det er en festdag for fremskridtspartiet i dag. I dag vil vi efter alle solemærker at dømme for første gang opleve, trods de snevevis af fornuftige forslag, som vi har givet impulserne til her i dette ting, af få et flertal

for et af vore forslag, nemlig det om restskatteopkrævningen for 1973. Vi har måttet betale en pris for det, en meget høj pris, men det har jo været således, at vi er kommet her dag efter dag, uge efter uge med det ene velovervejede forslag efter det andet og er løbet på særlig finansministerens iskulde, han har stået aldeles fast og har overhovedet ikke villet lade sig bevæge til noget som helst i retning af at gøre det anderledes, end han nu engang havde sat sig for at det skulle gøres. Derfor har det været nødvendigt for os at gå i samarbejde til anden side og betale den høje pris, for at nogle af vore tanker dog kan forenkle og lette hverdagen for den danske befolkning.

Og det er et centralt punkt, at vi får lettet hverdagen for den danske befolkning. Det drejer sig for os om en lempelse i indkomstskatten, helt centralt. Det drejer sig om, at 10 millioner overflødige papirskrivebordsekspeditioner vil kunne undgås. Staten vil tabe 45 mill. kr. brutto på det, men da man ved, hvad det koster at lave ekspeditioner her i landet, væsentligt mere end 4 kr. 50 øre pr. stk., er det også en fordel set med de menneskers øjne, som ikke direkte får fordel af det, de, som måske har fulgt finansministerens opfordringer i marts måned til at betale restskatten ned til 100 kr. Men de har fået den lærestreg, at man ikke skal stole på finansministre, og det er da i sig selv også en særdeles sund befolkningspædagogisk indsats. Vi har fået slået så mange fluer med ét smæk i retning af at få indført fornuftigere skattetilstande her i landet, at vi er rede til at betale den pris, som hr. Grünbaum har opnået ved at få vor tilslutning til 2.000 kr.-restskatteforslaget.

Dette er det centrale, det festlige, det markante for fremskridtspartiet, som sker ved den afstemning, der kommer til at finde sted her om en lille times tid.

Men forslaget er jo pakket sammen, så det også har helt andre elementer. Der er problemerne om de samvirkende ægtefæller, og her er det fremskridtspartiets opfattelse, at den måde, særlig skattevæsenet, men også momsvesenet, ATP osv., har behandlet mennesker i landbrug, i håndværkssvirksomheder, i bagerier og i butikker, har været aldeles urimelig, og den skal nu afbødes med den eneste fornuftige og saglige løsning,